

38. fejezet - A halott lány

Harry néhány perc múlva már a Roxfort Birtok vadkanos kapuja előtt állt. Hálát adott az égnek, hogy éppen Nymphadora Tonks volt őrszolgálatban a minisztérium aurorjai közül. Így legalább nem kellett idegeneknek magyarázkodnia, vagy éppen Rémszem Mordonnak kitálalnia. Tartott tőle, hogy a kivénhedt auror varázsszeme gond nélkül átlátna kényszerű hazugságain.

- Harry! Hála az égnek, hogy egyben vagy! - kiáltotta Tonks, és lelkesen a nyakába borult. - Mi történt? McGalagony ugyan lefújta a riadót, de semmi mást nem mondott.

- Minden rendben van, már semmi bajom - igyekezett megnyugtatni a fiatal nőt Harry. - Köszönöm, hogy falaztál nekem a nagyközönség előtt. Ezt sosem fogom tudni meghálálni.

- Ó, semmiség volt! - nevetett Tonks. - Azt a néhány összetört üveget a Szent Mungóban a Rend kasszájából kifizették - mentegetőzött, teljesen zavarba hozva Harryt. Más esetben nem lepődött volna meg, a köztudottan kétbalkezes auror törés-zúzásával szembesülve, de így, hogy ezt most mind neki tulajdonítják, kissé kellemetlenül érintette. Ráadásul sejtelve sem volt róla, hogy pontosan mi is történt.

- Mondd csak, ki vitt magával Rémszem képében? Hol jártál? Az illető még a beugratós kérdésekre is tudta a válaszokat, ezért senki sem gyanakodott - hadarta Tonks.

- Most nem mondhatok semmit, sajnálom - védekezett Harry. - Először az igazgatónővel kell beszélnem.

- Akkor jó lesz, ha sietsz. Már nagyon vár. Ha láttad volna mit rendezett, amikor valaki egyszerűen ellopott téged! Mindenki azt hitte, hogy az történt, mint négy évvel ezelőtt a Trimágus Tusa idején...

- Ne haragudj, de mennem kell. Nem akarom megvártni - vágott közbe, és sietve a kastély felé vette az útját, elmenekülve a további faggatás elől.

***

Harry egyenesen az igazgatói irodát kereste fel, azonban a köszörmű harcias tekintetét látva rá kellett döbennie, hogy ezúttal fogalma sincs a jelszóról. Megpróbálkozott néhány régebbivel, ám egyikkel sem járt sikerrel. Már éppen feladta, amikor a szobor hirtelen, látszólag magától félreszökken, utat engedve a mozgó csigalépcsőhöz, ami az irodához vitte.

A nyitott ajtó tanúskodott róla, hogy már várják.

Minerva McGalagony az íróasztalánál ült, és látva Harry meglepett arcát, máris válaszolt a fel nem tett kérdésre.

- Nymphadora értesített, hogy vendégem érkezik.

- Jó napot kívánok, tanárnő!

- Üdvözlöm, Potter! Mit ígértem önnek ötödévben, dacolva Dolores Umbridge álláspontjával? - kérdezte, kutató tekintettel a fiút fixírozva.

- A szavát adta, hogy bármi áron aurort csinál belőlem - felelte a személyazonosságát firtató kérdésre Harry, miközben halványan elmosolyodva az emlék hatására.

- Rendben van. Foglaljon helyet, és számoljon be nekem elejétől végéig, mi történt önnel! Ezúttal nem fogadok el kifogást.

Harry kétségek között vívódva fészkelődött a kényelmes karosszékben. Lesütötte szemeit. Nem mintha legilimenciától tartott volna, hiszen ilyesmit eddig csak Pitonnál és Dumbledore professzornál tapasztalt a Roxfort falai között, hanem rettenetesen szégyellte, hogy ígérete ellenére kellemetlenséget okozott házvezetőjének.

- Nem szeretnék hazudni önnek, ezért előre közlöm, hogy vannak bizonyos dolgok, amit nem oszthatok meg senkivel. Még a barátaim sincsenek beavatva mindenbe - kezdte a magyarázkodást Harry. - Amiről feltétlenül tudnia kell, azt viszont mindenképpen elmondom.

McGalagony professzor arcán hitetlenkedés és kétely keveredett. Felvont szemöldökkel és vékony vonallá préselt ajkakkal fejezte ki nemtetszését.

- Hallgatom - közölte. Láthatóan nehezen viselte, hogy a kialakult helyzetben nem ő diktálja a feltételeket.

- A barátaim segítségével nemrég sikeresen végrehajtottunk egy meglehetősen összetett és veszélyes feladatot az iskola falain belül, ami egy lépéssel közelebb visz bennünket Voldemort elpusztításához - zúdította a tanárnőre egy szuszra. Az igazgatónő ingerültségét meglepetés, majd érdeklődés váltotta fel. Harry igyekezett megfontoltan és óvatosan fogalmazni, ezért minden szavát alaposan megrágta, mielőtt kimondta volna. - Egy visszacsapódó varázslat idézte elő nálam az öntudatlan, kóma szerű állapotot, amit ön is láthatott. Biztosan állíthatom, hogy a Szent Mungó gyógyítói sem tudtak volna segíteni rajtam. Van valaki, akivel szoros kapcsolatban állok, és mindenben számíthatok a segítségére. Ő nem más, mint...

Harry segélykérő tekintettel kereste Dumbledore professzor tekintetét a falon függő portrén. Tudta, hogy most nem fedheti fel Perselus Piton kilétét, még akkor sem, ha bizonyítani tudja a hűségét. Az idős varázsló mindent tudó tekintettel, biztatóan mosolygott rá aranyozott keretéből.

- Nem más, mint Aberforth Dumbledore. - A volt igazgató aprót bólintott helyeslése jeleként. Harry felbátorodva folytatta. - Az ő révén kaptam segítséget. Nem veheti fel nyíltan a kapcsolatot önnel, hogy személye háttérben maradhasson, és így hatékony segítséget tudjon nyújtani nekem a küldetésemben. Ami történt, az egyetlen módja volt annak, hogy a lehető legkisebb feltűnéssel megfelelő segítséget kapjak.

- A legkisebb feltűnésekről nekem más fogalmaim vannak - fanyalgott az igazgató. - Mindez a lehető legrosszabbkor jött, legalábbis a Roxfort szempontjából. Nézze át az utóbbi napok híreit, és meglátja, hogy mindez Dolores Umbridge malmára hajtotta a vizet.

- Rosszabb is lehetett volna - ellenkezett Harry. - Gondoljon bele, így egyetlen illetéktelen személy sem tudta meg, hogy elvileg gyógyíthatatlan, meglehetősen súlyos állapotban voltam. Hála Tonks képességeinek, nem került rá sor, hogy a helyzetet kihasználva sokkal nagyobb botrány törjön ki.

- Ha nem kerül kritikus állapotba, semmilyen botrány nem lett volna - vágott vissza az igazgató, de érezni lehetett, hogy kénytelen igazat adni Harrynek. - Ugye nem mondja komolyan, hogy az az arrogáns, magának való vénember a bizalmát élvezzi, ellentétben velem - dohogott tovább, jókora adag sértettséggel hangjában.

- Higgye el, jó okom van erre - mentegetőzött Harry. - Önt bizonyára folyamatosan megfigyelik a minisztérium emberei, és az igazgatóválasztás miatt eleve állandó reflektorfényben van. A Roxfort és a Rend biztonsága, és a küldetésem sikere érdekében muszáj visszatartanom az információkat.

- Na de éppen ő?

- Véletlenül találkoztunk Godric's Hollow-ban, de máris nagyon sokat segített nekem.

- Merlinre! Remélem, egyikük sem járt még a falu közelében sem az elmúlt napokban!?

- Miért, mi történt? - kérdezte Harry, és balsejtelem töltötte el.

- Tegnap éjjel a halálfalók porig rombolták a falut. Senki nem sejtí, mit akarthattak ott, hiszen évek óta egy lélek sem jár arra.

Harry arca őszinte megdöbbenést tükrözött.

Vajon Aberforth és Piton tudja már? - gondolta, és szíve összeszorult a gondolatra, hogy képzeletében oly élénken megelevenedett gyermekkori otthona nincs többé.

- Akkor én is sokat segítettem neki - mormolta maga elé, majd fennhangon hozzátette - Biztosíthatom, hogy egyikünk sem járt ott hetek óta. - Harry Dumbledore professzor festményére pillantott, aki mintha olvasott volna a gondolataiban, lassan bólintott. - Mindketten Dumbledore professzor házában voltunk.

Az igazgató meglepetten kapta fel a fejét.

- Értem. Kétségtelenül ez a legbiztonságosabb hely a Roxforton kívül - jegyezte meg. - Arra azonban nagyon vigyázzon, nehogy bárkit is nyomra vezessen! Mikor távozik legközelebb?

- Még nem tudom az idejét, de ígérem, időben értesíteni fogom róla.

- Kiszivárogtatom a sajtó felé, hogy már visszatért vidéki rokonainál tett látogatásáról - közölte McGalagony professzor, a nyilvánosság felé mutatott képnek megfelelően. - Legyen szíves ehhez tartani magát!

- Így lesz, de továbbra is igyekszem elkerülni a nyilvánosságot.

- Remélem, ezentúl több sikerrel - húzta fel kételkedően szemöldökét a professzor.

A hangulatra való tekintettel, Harry úgy döntött, majd máskor keres rá alkalmat, hogy beszámoljon az újdonságokról Albus Dumbledore portréjának. Örült, hogy ennyivel megúszta, ezért elbúcsúzott, és elindult, hogy megkeresse a barátait.

***

Vacsora után, a klubhelyiségben Harry meglehetősen szűkszavúan számolt be barátainak az utóbbi napokról. Nem sokkal többet árult el nekik, mint amit az igazgatónőnek tudomására hozott. Pitonról és az okklumenciáról egyáltalán nem beszélhetett, ezért nem volt túl sok mondanivalója. Ronnak és Hermionénak négy szemközt említést tett róla, hogy a homlokán lévő átokheg egy sötét varázslat jelenlétére utal, melyet Voldemort halálos átka hozott létre egyéves korában. Ron boldogan veregette Harry vállát, örülve, hogy újra életben látja, ám Hermione kissé gondterhelt tekintettel méregette.

A lány megmutatta Harrynek a napokban megjelent újságcikkeket.

„HARRY POTTER ISMERETLEN KÓRBAN SZENVED”

„TITOKZATOS TÁVOLI ROKONOK ÁPOLJÁK POTTERT”

„JÁRVÁNY A ROXFORTBAN, POTTER AZ ELSŐ ÁLDOZAT”

„MÉRGEZIK A DIÁKOKAT”

„POTTERT ÜGYEFOGYOTTRA ÁTKOZTÁK”

A fiút már a szalagcímek vizsgolygásra készítették, így bele se olvasva ingerülten a kandalló tűzébe vágta az egész újságköteget.

Barátai megértették kitörését, és inkább visszavonultak, hogy nyugodtan megemésztthesse a történeteket. Ezen az éjjelen végre nem álmódott Perselus Piton múltjáról.

***

A kihagyás utáni első SVK tanórán Harry örömmel tapasztalta, hogy mivel már szinte minden diák jól boldogult a tűzvarázslatokkal, ezért Bill Weasley teljesen új tananyagra tért át. Mint felvázolta, a következő órákon az egyik legősibb mágiaterülettel fognak foglalkozni, amely a víz és a szél elem erejét koncentrálni megfelelő módon, a mágia segítségével. Harry örömmel hallgatta tanára ismertetését az esőt, vízfalat és örvényt létrehozó, valamint a szállókést és forgószelet megidéző varázslatokról. Felrémlettek előtte a varázslatok, amiket Dumbledore professzor és Voldemort alkalmazott a minisztériumi párbaj során.

Mivel először a levegő mozgatásával kapcsolatos varázslatokkal kezdték, ezúttal a tanterem falát és padlóját puha párnák borították, köztük pedig több sorban kapaszkodásra alkalmas kötélhurkok lógtak, nehogy valaki komolyabb sérülést szenvedjen.

A diákok lelkesen csüngtek Bill szavain, és alig várták, hogy kipróbálhassák a sok újdonságot.

***

A következő nap reggelén, a Nagyteremben a szokásosnál is fagyosabb hangulatot keltett a baglyok által postázott Reggeli Próféta. Hermione üveges szemekkel meredt az újságra, amikor Ron és Harry álmosan betámolygott a Nagyterembe. A két fiú a lány válla fölött beleolvasott a vezércikkbe.

TITOKZATOS HALOTT LÁNY

EGY HALÁLOS ÁTOKKAL MEGGYILKOLT FIATAL LÁNY TESTÉT TALÁLTÁK MEG MA HAJNALBAN EGY LAKOTT TERÜLETEKTŐL TÁVOL ESŐ TERMÉSZETVÉDELMI TERÜLET ERDEJÉBEN. A MÁGIAÜGYI MINISZTERIUMNAK NINCSEN TUDOMÁSA A KÖRNYÉKEN VARÁZSLÓK MŰKÖDÉSÉRŐL, ÁM A LÁNY EGYÉRTELMŰEN BOSZORKÁNY VOLT, AMINT EZT MELLETE HEVERŐ TÖRÖTT PÁLCÁJA, ÉS A NYAKÁBAN LÁTOTT MÁGIKUS TULAJDONSÁGOKKAL BÍRÓ AMULETT BIZONYÍTJA. AZ AUROROK IGYEKEZNEK MEGHATÁROZNI A SZEMÉLYAZONOSSÁGÁT, HOGY FÉNYT DERÍTHESSENEK A HALÁLESET HÁTTERÉRE.

Hermione ingerülten lecsapta az újságot.

- Most már sehol sem biztonságos. Sosem hittem volna, hogy idáig fajulnak a dolgok.

- A minisztérium biztosan fokozza majd a járőrök gyakoriságát, hogy megelőzze az ilyen eseteket - próbálta megnyugtani Ron, de nem hangzott túl meggyőzően, hiszen mindannyian tisztában voltak vele, hogy Scrimgeour emberei tehetetlenek a halálfalókkal szemben.

Harry figyelmét megragadta egy rövidke hír, mely szintén a közbiztonságot marasztalta el. Olvasni kezdte, mit írnak.

HALÁLFALÓK TŰNTEK FEL AZ ABSZOL ÚTON

INFORMÁCIÓINK VANNAK RÓLA, HOGY EGY ÁLLÍTÓLAG KÖRÖZÉS ALATT ÁLLÓ HALÁLFALÓ, (LEGÚJABB HÍREINK SZERINT BELLATRIX LESTRANGE), EGY ISMERETLEN FIATALEMBER TÁRSASÁGÁBAN TÖBB ALKALOMMAL MEGPRÓBÁLT BEJUTNI ZÁRÁS UTÁN A WEASLEY VARÁZSVICC VÁLLALAT TOVÁBBRA IS MEGLEPŐEN JÓL ÜZEMELŐ BOLTJÁBA. KÍSÉRLETÜK AZONBAN EGYSZER SEM JÁRT SIKERREL, UGYANIS A MÁGIKUS TRÉFÁK KIFEJLESZTŐI ÉS FORGALMAZÓI ELMÉS CSAPDÁKKAL AKADÁLYOZTÁK MEG A BETÖRÉST. ÜZLETÜK TÖRETTEN SIKERE FELTEHETŐLEG ANNAK KÖSZÖNHETŐ, HOGY A MÁGIAÜGYI MINISZTERIUM IS ÜZLETI KAPCSOLATBAN ÁLL A SIKERES VÁLLALAT MEGALAPÍTÓIVAL.

AZ AUROROK KÉTSÉGBE VONTÁK A TULAJDONOSOK FELTÉTELEZÉSÉT A TÁMADÓK KILÉTÉVEL KAPCSOLATBAN, ÉS BETÖRÉSES RABLÁS KÍSÉRLETE ÜGYÉBEN INDÍTOTTAK NYOMOZÁST.

Harry megmutatta a cikket a többieknek.

- Nahát, nem is tudtam, hogy Fredék ennyire profik. Gyárthatnának riasztókat is betörők ellen - lelkesedett Ron.

- Ne viccelj ezzel! Jobb lett volna, ha senkinek nem említik meg a dolgot! - torkolta le Hermione. - Most tutira magukra vonták a minisztérium és Voldemort figyelmét egyaránt. Ha lerohanják őket, vagy az utcán törnek rájuk, már nem lesz elég néhány jó kis trükk.

- Anya már attól is kiakadt, amikor a PúLyukKín reklámját meglátta a kirakatban - tette hozzá Ginny. - Nincs semmi félelemérzetük, pedig tisztában vannak a helyzettel, amióta felvették őket a... tudjátok hova.

- Szerintem tudnak vigyázni magukra, és mivel szoros kapcsolatban állnak a minisztériummal és a... tudjátok mivel egyaránt, biztos vagyok benne, hogy sokan rajtuk tartják a szemüket.

- Biztos vagyok benne, hogy Scrimgeour tudja, hogy kik a támadók, csak így próbálja a közvéleményt hamis biztonságérzetbe ringatni - jelentette ki Hermione.

- Ez rá vallana - adott igazat neki Harry. - Ha az ikrek azt állították, akkor tuti, hogy Bellatrix járt ott. Ha jól sejtem, a társa nem letett más, mint Draco Malfoy.

- De mit akartak a varázsvicc boltban? - kérdezte Ginny.

- Talán páncélozott talárok akartak szerezni - vetette fel Ron.

- Nem hinném, hiszen azt sokkal egyszerűbben is szerezhetnék maguknak - ellenkezett Hermione. - Szerintem inkább információt akartak, hiszen Draco pontosan tudja, hogy Harry közel áll a Weasley családhoz.

Minden szem a fiúra szegeződött, ám ő csak a vállát vonogatta. Barátainak éppen elég gondjuk volt, nem akarta az orrukra kötni, hogy a két elvetemült halálfaló mindenáron őt akarja kézre keríteni. Azt azonban eldöntötte magában, hogy még ma este üzenetet küld az ikreknek, hogy figyelmeztesse őket a veszély komolyságára.

Miután befejezték az evést, mindannyian óráikra indultak, tudva, hogy ismét egy fárasztó nap vár rájuk.

Este hét óra volt, amikor a diákok a megszokott menetrend szerint levonultak vacsorázni a Nagyterembe. Mindenki nyújtott és fáradt volt a rengeteg tanulástól.

Épp, hogy helyet foglaltak, amikor a Hugarbug asztalánál az egyik lány sikongatva kiejtette kezéből az Esti Próféta legfrissebb számát. Hermione két kézzel kapott a bagoly után, ami éppen az ő példányát hozta, és miután tőle szokatlan hanyagsággal odadobta neki a pénzt, sietve végigfutotta a szalagcímekeket. Mire a végére ért, minden vér kifutott az arcából, és kábán meredt maga elé. Harry, Ron és Ginny azonnal köré gyűltek, hogy ők is megtudják, mi tett ilyen hatást a lányra. A címloldal közepét az alábbi hír foglalta el:

VÉGRE AZONOSÍTOTTÁK A HOLTTESTET

TEGNAP HAJNALBAN EGY 17 ÉV KÖRÜLI HALOTT LÁNY TESTÉT TALÁLTÁK MEG TÁVOL AZ VARÁZSLÓK ÁLTAL LAKOTT TERÜLETEKTŐL. MINT AZÓTA KIDERÜLT, A FIATAL LÁNY (L.B. - NEVÉT CSALÁDJA KÉRÉSÉRE NEM TESSZÜK KÖZZÉ, DE ANNYIT ELÁRULHATUNK, HOGY IDÉN VÉGZETT VOLNA A ROXFORT BOSZORKÁNY- ÉS VARÁZSLÓKÉPZŐ SZAKISKOLÁBAN), KÉT NAPPAL EZELETT TŰNT EL CSALÁDJA KÖRÉBŐL, AMIKOR AZ ABSZOL ÚTON JÁRTAK A GRINGOTTS VARÁZSLÓBANKBAN. HÍREINK SZERINT A CSALÁD NAGYOBB ÖSSZEGŰ KÉSZPÉNZT VETT FEL A SZÁMLÁJÁRÓL, UGYANIS ÉPPEL ELHAGYNI KÉSZÜLTEK LONDONT. CÉLJUK ÁLLÍTÓLAG AZ VOLT, HOGY VIDÉKRE KÖLTÖZZENEK, AMÍG A KÖZBIZTONSÁG ISMÉT HELYREÁLL.

HOGY A VALÓSÁGBAN MI ÁLLT AZ ESEMÉNYEK HÁTTÉRÉBEN, TALÁN SOSEM TUDJUK MEG, BÁR SOKAK SZERINT EGYÉRTELMIEN TUDJUKKI ÁLL AZ ESET HÁTTÉRÉBEN, AZ INDÍTÉK MINDEDDIG ISMERETLEN.

A MINISZTERIUM AURORJAI ÁLLÍTÓLAG MINDENT MEGTESZNEK A TITOKZATOS BŰNÜGY FELDERÍTÉSÉNEK ÉRDEKÉBEN. A HOLTTEST VIZSGÁLATA FÉNYT DERÍTETT RÁ, HOGY A LÁNYT, (AKI FELTEHETŐEN KÖZELI KAPCSOLATBAN ÁLLT EGY HÍRES/HÍRHEDETT FIATAL VARÁZSLÓVAL) HALÁLA ELŐTT VERITASERUMMAL VALLATÁSNAK VETETTÉK ALÁ, ÉS FELTEHETŐLEG MEG IS KÍNOZTÁK.

FELHÍVJUK MINDEN OLVASÓNK FIGYELMÉT, HOGY FOKOZOTTAN TARTSÁK BE AZ UTÓBBI IDŐKBEN HOZOTT BIZTONSÁGI ELŐÍRÁSOKAT, ÉS SEHOVÁ NE MENJENEK EGYEDÜL!

AZ ÚJABB FEJLEMÉNYEKRŐL TERMÉSZETESEN AZONNAL BESZÁMOLUNK.

Hermione remegve ejtette ki kezéből az újságot, és reszkető szájszájával Ronra emelte tekintetét.

- Annyira sajnálom...

- Mi van? Nem értek semmit, ki az? - értetlenkedett a fiú, és miközben segélykérően barátjára pillantott, úgy érezte, hogy valami szörnyű dolgot kéne felfognia.

- Karácsony előtt mesélte, hogy az ünnepek után jöhet vissza, mert vidékre utaznak... Lavender Brown volt az... - nyögte ki Hermione.

Ron arca halott sápadt lett, és lerogyott a legközelebbi ülésre. Egy hangot sem tudott kinyögni, csak zavaros tekintettel bámulta az előtte heverő újságot.

Mindenkit megdöbbenett a hír. Erre senki nem számított. Lavender nemrég még velük volt, együtt bolondozott társaival a klubhelyiségben, velük ünnepelt Halloween estéjén, és egy évvel ezelőtt még Ronnal járt.

A Weasley fiú lelki szeme előtt leperogtek az együtt töltött idő képei. Valójában nem a szerelem, hanem a vonzalom izgalmá, és nem kis mértékben Hermione bosszantása volt Lavenderrel folytatott kapcsolatának mozgatórugója, most mégis úgy érezte, hogy valami belőle is elveszett. Szinte kábultan vonult fel a klubhelyiségbe, és barátai szótlanul követték. A többiek letelepedtek, és nekiláttak elmaradt házi feladataik pótlásának, Hermione pedig tapintatosan kissé háttérbe húzódva kedvese közelében maradt, nem akarván megzavarni a fiút gyászában.

***

Másnap reggel ismét sokkoló hírekkel szolgált a Próféta, természetesen Rita Vitrol tollából.

MILYEN INFORMÁCIÓKÉRT HALT MEG A DIÁKLÁNY?

DOLORES UMBRIDGE, (VOLT ROXFORTI FŐINSPEKTOR, A MÁGIAÜGYI MINISZTERIUM ÁLLAMTITKÁRA, JELENLEG A ROXFORT BOSZORKÁNY ÉS VARÁZSLÓKÉPZŐ SZAKISKOLA IGAZGATÓI POSZTJÁNAK EGYIK VÁROMÁNYOSA) AZON FELTEVÉSÉNEK ADOTT HANGOT, MISZERINT A NEMRÉG RETTENETES KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT ELHUNYT FIATAL BOSZORKÁNY KÖZTUDOTTAN SZOROS KAPCSOLATBAN ÁLLT HARRY POTTERREL ÉS KÖZVETLEN KÖRNYEZETÉVEL.

E FELTEVÉS ALAPJÁN EGYÉRTELMIENK TŰNIK, HOGY A HALÁLFALÓK INFORMÁCIÓT AKARTAK KICSIKARNI A LÁNYBÓL A FENT EMLÍTETT KIS TŰLÉLŐ MAGÁNÉLETÉRŐL.

HA LEVONJUK A MEGFELELŐ KÖVETKEZTETÉSEKET, MELYEKRE AZ ÁLLAMTITKÁR ASSZONY IS UTALT, NYILVÁNVALÓ, HOGY HARRY POTTER JELENLÉTE AZ ISKOLÁBAN FOKOZOTTAN VESZÉLYT JELENT MIND AZ INTÉZMÉNY, MINT A DIÁKOK BIZTONSÁGÁRA.

DOLORES UMBRIDGE KIJELENTETTE, HOGY AZ IGAZGATÓI SZÉK ELNYERÉSE ESETÉN ELSŐ DOLGA LESZ, A KIS TŰLÉLŐ ELTÁVOLÍTÁSA AZ INTÉZMÉNYBŐL.

Harry remegő kézzel tette le a lapot. Nem mert barátai szemébe nézni, inkább Ronnak hátat fordítva felállt, és kivonult a Nagyteremből. Nehezen kapott levegőt, és szíve szinte kihagyott a nyomasztó érzésektől, melyek eltöltötték. A park felé vette az irányt, remélve, hogy ott egyedül lehet.

Cipők koppanásait hallotta maga mögött, és hiába szaporázta egyre inkább lépteit, Ginny utolérte.

- Harry, nem a te hibád. Ez mind csak vádaskodás és rágalom, de a legrosszabb esetben is csak pusztá feltételezés.

- Ne fáradj, Ginny. Ha csak egy morzsa igazság alapja is van az egésznek, azt sem tudom magamnak megbocsátani.

Harry megállás nélkül haladt tovább, igyekezve tudomást sem venni a lányról. Ginny azonban nem tágitott mellőle. Már régen megkezdődtek az első órák, mire Harry észbe kapott.

- Ginny, neked órán kellene lenned. Nem akarom, hogy miattam bajba kerülj, vagy lemaradj a tananyaggal. Anyukád sosem bocsátaná meg nekem.

- Ne butáskodj, Harry. Binns professzorral van mágiatörténetünk, és még nem volt rá példa, hogy valaha is feltűnt volna neki egy hiányzás. Melletted szeretnék lenni.

- Köszönöm - suttozta, ahogy megálltak a tó partján, nézve a lágyan fodrozódó, sötét vizet. - Sokat jelent nekem, hogy velem vagy.

A lány közelebb lépett, és tenyerébe csúsztatta meleg, puha kezét. Így álltak egy darabig, és Ginny nem akarta megzavarni a fiú gondolatait. Remélte, hogy hamarosan sikerül majd túltennie magát a törtéteken. Harry kedvese felé fordult, és komoly tekintettel nézett a szemébe.

- Minél hamarabb véget kell vetni ennek a háborúnak. Nem tudom elviselni, hogy miattam, vagy az én tehetetlenségem miatt emberek haljanak meg.

- Ennek nem te vagy az oka, Harry! - győzködte a lány.

- De igen. Én véget vehetek az egésznek, és minél tovább késlekedem, annál többen veszítik életüket. Ennek igenis én vagyok az oka.

- Bármire is készülsz, nem ugorhatsz bele felkészületlenül. Ha valóban úgy van, ahogy gondolod, akkor rajtad áll vagy bukik minden. Nem kockázathatod meggondolatlanul az életedet, mert több esélyed nem lesz.

Harry karjaiba zárta a lányt. Olyan jó volt, hogy Ginny itt van vele, kiáll mellette, és megpróbál lelket önteni belé. Kibontakoztak az ölelésből, és kézen fogva visszaindultak a kastélyba.

***

A következő napokban Harry igyekezett kerülni a többieket. Még barátaival is csak tanórák alkalmával találkozott, szabadidejében pedig inkább a park eldugott zugaiban bóklászott gondolataiba merülve.

A harmadik nap reggelén ismét korán kelt, hogy még barátai előtt elhagyhassa a klubhelyiséget, ám amikor ki akart osonni a fiúk hálószobájából, ágya függönyét félrerántva Ron állt elé. Komikusan festett kócos hajával, nyüzött arcával félregombolt pizsamájában.

- Most nem szoksz meg előlem!

Harry megadóan állt, és várta a folytatást. Rettegett ettől a pillanattól, és napok óta igyekezett elkerülni, hogy legjobb barátja előtt vállalnia kelljen a felelősséget Lavender Brown haláláért.

- Sejttem, hogy mi bánt - kezdte Ron, és mélyen Harry szemébe nézett. - Tisztában vagyok vele, hogy megint magadat hibáztatod.

Harry nem felelt, csak nézett rá, keserű tekintettel.

Kinyílt az ajtó, és Hermione óvakodott be rajta. A jelenet láttán egy gyors *Disaudiot* szórt köréjük.

- Háború van, és bármennyire is fáj, ez áldozatokkal jár - folytatta Ron. - Szerintem nem igaz, amit Umbridge állít. Mikor mondott igazat az a nő életében? Úgy gondolom, hogy Voldemort éppen erre épít. Ki tudja, mennyire jól ismer téged. Talán így akar megtörni, hogy ne árthass neki.

- Mindannyiunk egyetlen esélye, hogy befejezd a küldetésed - szólalt meg Hermione és komolyan nézett a fiú szemébe.

- Igazad van. Minél hamarabb el kell pusztítanom őt - jelentette ki határozott hangon Harry. - Nem akarom, hogy valamelyiketek újra elveszítsen valakit.

- Ha ez az ára annak, hogy Voldemort örökre eltűnjön a föld színéről, és senkinek ne árthasson többé, én vállalom. - Ron elszántan farkasszemet nézett barátjával.

- Együtt kell működnöd velünk. Mi önként vállaltuk ennek minden következményét - csatlakozott hozzá Hermione.

- De az iskola többi diákja nem tud semmiről, és nem akarom, hogy ők is belekeveredjenek. El fogok menni a Roxfortból. Nem akarok több ártatlan áldozatot!

- Megértem, ha így érzel. Lehet, hogy annak is eljön az ideje, mert úgy adódik, hogy nincs más választásod - felelte a lány. - Erre azonban még nem vagy felkészülve. Hiába áll mögötted az a titokzatos varázsló, ő sem mindenható. Bennünk megbízhat, és jól ismer minket. Tudnod kell, hogy továbbra is számíthatsz ránk, akármi történik.

- Köszönöm. - Meleg tekintettel nézett végéig barátain. Úgy érezte, hogy nélkülük valóban nem menne semmire. - Hát jó. Lépésről-lépésre kell tovább haladnunk, ahogyan eddig tettük. Valamelyik este át kell kutatnunk a Titkok Kamráját, hátha találunk ott valamit, ami nyomra vezethet. Ezután amint lehet, el kell pusztítani Naginit. A többit majd utána meglátjuk.

- Hát akkor lássunk neki! - lelkesedett Ron. Hátba veregette Harryt, aztán vállára dobva egy törölközőt megindult a zuhanyozó felé. Hermione és Harry a fiú mezítlábas, csámpás, mégis peckes lépteit figyelve alig bírták visszafojtani kitérő nevetésüket.